

Ruhun İstilası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Eylül 2023

Seçkin bir tanrı idi sessizlik, gecenin kumpasında sövülen nidalar sökülen yerinden yüreğim bin bir telaşla ve ördüğüm masallar...

Gidik idi aklım imha edemediğim
Saldırının güzergâhında takılı ruhum
Beynamaz bir şiir değildi hem mevsim
Mihenk taşı duyguların
Sözüm ona mutluluk dilendiğim
Coğrafyanın ve insanlığın yoktu ayarı

Bense hamt ettim
İstikrarla yağdığım kadar yağmalandığım
Bir g/izin t/uzağında
Bir başıma kalmışlığım
Süren sefası bunca yasın
Terk edilmiş bir mahlas iken başkaldırım
Üstüne ant içtiğim
İçerlediğim
Ar bildiğim sözüm ve gözüm
Ve tutulan nutkuma eklediğim
Bir ayraç misali
Zımbaladığım yüreğin kebir defteri

Azadesi yılların
Azığım
Azımsandığım
Arz ettiğim
Yeri geldi mi yuhalandığım
Ve işte ve işte
Ardına kadar açıldı penceresi semanın
Bense başat iklimde seken yalnız bir tanrı

Ruhun istilas
Sökün eden gün ve hüzün
Beti benzi atmış iken ömrün

Rakkasesi olduğum yıldızların
Ve reşit bir acı
Eşit bir düzenek olsa olsa tek ilacı
İnzivada ruhumun ilk ve son nefesi
Böğrümdeki devasa sancı
Açılmayan kapılardan kovulduğumdan da öte

Açmadığım yüreğim sıktığım kerpetenle
Bir avazda dilerken ölümü
Dilemmasında şiirin
Şehri boyadığım bucağımdan ufka
Sekanti ömrün sarmalında
Bir istikamet ki
Yarıladığım yolun devamı
Gelir miydi sahi?

Gel-git aklım
Nüvem
İtibarım
Eşkâlim
Suskun bir figandım
Firari bir beşer
Fidanlar diktiğim kadar
Dikilesi mezar
Taşımnda saklı şiirler
Sandığım kırık
Sadık olduğum kadar Rabbe
Sağdıçım dua
Solun sarmalında saklı binlerce rüya

Şiirdi geçen nazı
Şiirdim koklamaya kıyamadığım annemin duası
Kilitli bir kapıdan
Ansızın sökün eden
Buğrası sözcüklerin
Batlında gizemin
Sönmeyen feriydim umudun ve evrenin
Kıtalar aştiğim
Ruhumu örten atlas yorganım

Bense inanılmaz yorgun
Yâdım ve tesellim
Şükre binaen
Aldığım nefesin iade-i itibarı

Veremediğim kadar bir es hayata
Devasa bir sessizliğe müptela
Arzım ve arşım ve asık yüzüm
Miadı dolmuş bir şiire daha veda ettiğim
Yilkı atlarının peşinden
Yılmadığım kadar giderken Rabbimin izinden
Yandığım kadar yakardığım bir ateş ki:
İlahi Fısıltıların aralıksız çağırdığı
Kâh izdiham kâh mekânım kâh mabedim